

**D. DIONYSII // A RICKEL CARTHVSIANI, // de perfecto
mundi contemptu, // ut pius ita utilissimus heptalo- // gus**

Dionysius <der Kartäuser>

Coloniae, Nov. 1530

De vanitate mundi, vitæq[ue] præsentis breuitate ex verbis beatissimi
Augustini.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55472](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55472)

DIONISII CARTH.

De vanitate mundi, breuitateq; vitæ præ-
sentis, ex verbis beatissimi Augustini,

Artic. XXXVI.

1. Paral. 29

Augustin.

DIES nostri sunt quasi vmbra super
terram, & nulla est mora. Quemad-
modum decimo tertio de ciuita. del
capi. decimo asserit Augustinus, ex
quo quisq; in hoc corpore morituro
cœperit esse: hoc cessanter in eo agi-
tur, vt mors veniat. Hoc enim agit eius mutabi-
litas toto tempore vitæ huius: si tamen vita dice-
da est, vbi ad hoc viuatur, vt ad mortem perue-
niatur. Nemo quippe est, qui nō morti propinquus
or sit post annum, q̄ ante annum fuit, & cras q̄
hodie, atq; hoc die quā heri, & paulo post quam
nunc. Quoniā quicquid temporis viuatur, de viu-
endi spacio demitur: & quotidie fit minus mi-
nusq; quod restat: vt omnino nil aliud sit tēpus vi-
tæ huius quam cursus ad mortē: in quo nemo vel
paululum stare, vel aliquando tardius ire pmit-
titur: sed pari motu omnes vrgentur, ac diuerso
impelluntur accessu. Neq; enim cui vitæ breui-
or fuit diem celerius duxit, q̄ ille cuius lōgior ex-
stitit vitæ: sed quum æqualiter et per æqualia am-
bo raperentur momenta, alter terminum habu-
it propius, alter remotius. Aliud autem est vitæ
plus ægisse: aliud tardius ambulasse. Qui ergo
vsque ad mortem productiora temporis spacia
agit: non lentius pergit, sed plus itineris conficit.
Porro si ex illo momēto quisq; incipit mori (hoc
est esse in morte) q̄ in loco huius exiliij agi mori
ipsa cœperit (hoc est ab ipso plane vitæ exordio)
hæc profecto quum detrahēdo finita fuerit: post
mortem iam certe nulla amplius erit. Quid aliud
enim

enim diebus, horis, momentisque singulis agit, donec vita hac consummata, mors quæ agebatur impleatur. De hac materia præallegate atque sequenti capitulo Augustin. diffusius loquitur. At Augustin. vero de infinitis malis & miseris vitæ præsentis xx. lib. de ciuit. dei idem sapientissimus Augustinus xx. ca. prolixè pertractat, dicendo: Quantum ad primam originem pertinet, omnem mortalium progeniem fuisse damnatam testatur præsens hæc vita: si tamen vita dicenda est tot tantisque malis plena. Quid enim aliud indicat horrenda quædam profunditas ignorantie, ex qua omnis error existit, qui omnes filios Adam tenebroso quodam suscipit sinu, ut homo ab illo liberari sine labore, dolore, ac timore non possit. Hoc etiam indicat amor ipse inordinatus tot rerum vanarum ac noxiarum, ex quo oriuntur mordaces curæ, perturbationes, moerores, formidines, insania, gaudia, discordiæ, lites, bella, insidiæ, iracundiæ, inimicitie, fraus, furtum, rapina, luxuria, atque superbia. Insuper in lib. de miseria mundi Augustin. de his plenissime disputat: Attende, inquit, tibi ne diaboli laqueis implicatus, præda fias venantis, qui rugit & circuit quærens quem deuoret. Vita ista fugitiua est, & infidelis: ut nec amatoribus suis fidem præstet, & ab origine mundi in se credentes sefellit, & omnes ei se implicantes decepit: sicque nullum omnino reddidit certum, ut omnibus probetur esse mentita. Ecce mundus qui diligitur, transit ac fugit: & tamen cæca carnalis concupiscentiæ mente fugientem sequimur, labenti inhaeremus. Et quia labentem tenere non possumus: cum ipso labimur quem cadentem tenemus. Nonne uita ista morti similis est, in qua abun-

K V dant

DIONYSII CARTH.

Dant dolores & gemitus, suspiria & tantæ miseriae? Alius damno affectus, plangit. Alius orbitate percussus, luget, Alius mortem amicorum deplangit. Alius in paupertate plorat. Tribulatio magna est ex qua nascitur homo. Prima vox eius indicat infirmitatem. Nascitur infans, & statim plorat. Nondum loquitur, et propheta est suae calamitatis. Lachrymae testes sunt suae miseriae, quia in labore futurus sit & timore. Mox incipit esurire & sitire, lassescere. Sunt denique domini duo tortores vitae, non simul torquentes: sed cruciatum alternantes. Quorum nomina sunt timor & dolor. Quando tibi bene est, times: Quando tibi male est, doles. Quem seculi huius hominem non decipit prosperitas, quem non frangit aduersitas? Ecce quae pateris homo in miseria ista quam diligis: ubi est falsa voluptas, vera calamitas, nulla securitas gaudij: sed timor torques, cupiditas arida, tristitia arida. Et quis sibi omnia mala huius vitae enumerare possit? Vt enim praetermittam ea mala, quae omnes homines communiter opprimunt: qualia esse putamus secreta pericula, malaque specialia singulorum quorum sibi conscius sunt? Si cogitare voluerit quisque quae a iuuenili aetate mala fecerit, quae sustinuerit, & constituat ante oculos suos praeterita tempora, consideretque diligenter, quot inanes labores tulerit, quoties pro amore huius vitae frustra sudauerit, quoties in laboriosis conatibus fallaces inuenerit exitus, & post longos decursus nullam requiem adeptus sit: cognoscet quid de hac vita sit iudicandum. Miser homo quid agis, quotendis? In hoc mundo in agone contendis: & oblectatur tibi hostis, quem non potes videre, nec potes latere.

DE ARCTA VIA SAL. Fo 70

Ingerit tibi blandimenta, rapturus celi gaudia, Iob 18:
Iaturus inferni cruciamenta: Abscondita est in
terra pedica diaboli, & decipula illius super se-
mitam. Intuetur inimicus generis humani vni-
uscuiusque mores, naturalesq; inclinationes, cui
vicio sint propinqui: & illa ante faciem ponit,
ad quæ mentem facilius inclinari cognoscit.
Dumque homines lucrum auri vident, damnnum
salutis non vident. Et stulti voluptatibus dece-
pti, dum cernunt quæ carnaliter diligunt: non at-
tendunt quo æternaliter ruunt. Et quia nullus in-
telligit, in æternum peribunt. Idcirco si tibi mun-
dus arridet, time fallacem, Memor quia extre-
mum, vt Salomon decimo quarto inquit, gaudij
luctus occupat. Omnis nanque humana iucun-
ditas in fine amaricatur. Quando gaudetur in
seculo: non gaudetur in domino: & ediuerso. O
quam multi sunt gaudentes in seculo: & quam
pauci in domino? In seculo gaudere est de iniqui-
tate & vanitate, de diuitijs, & honore terreno,
de exteriori ornatu, turpitudine vitiorum, & lu-
dis ac verbis scurrilibus gloriari. Quod est æter-
nam certe tristitiã promereri. Nemo pōt ample-
cti Christum, simul et seculū. Multi chrīiani sunt,
qui deum tunc amant, laudant, & gratias agūt,
dum prospere ipsis succedit: sed dum aduersa cō-
tingunt, blasphemant. Tales ex commodi cau-
sa, non ex amore seruiunt deo. Quibus quidem
deus dicere poterit, gratia commodi vestri man-
data mea seruastis: non quia me pure amastis.
Quid te o homo in vanitate extollis? Nonne cor-
pus tuum puluis &, vt Ecclesiasticus inquit, ci- Ecclesi. 10
nis? Nonne tu ipse terra & cito resoluendus in ter-
ram? Respice in sepulchra hominum: & vide
quid

DIONYSII CART.

quid ex te nisi cinis remanebit et ossa. Quæ cum
ita sint: per tot errores festinas ad inferos, qui tot
vias accepisti ad cœlū per Iesum Christum. Cur
amatur quod relinquitur? Cur negligi quod per-
uenitur? Multa his similia in præfato libello Au-
gustinus deuotissime edisserit. Postremo in quo-
dam scribit sermone: Attende o misera peccato-
ris anima illam horam horribilem qua de cor-
pore es egressura. Aderūt mox ministri maligni
maledicti diaboli, spiritus illi horribiles, sæuissi-
mi leones, rugientes vt rapiant prædam, videli-
cet te miseram animam. Tunc subito horribilia
patebunt loca pœnarum, chaosq; tenebrarū, hor-
ror miseriarū, terror & tremor angustiarū, pavor vi-
sionis horrendæ, mansionis tremendæ: vbi locus
est silentium, stridorq; dētium: vbi morsus est ve-
mium, clamor dolentium, luctus gemētium: vbi
vox est clamantium peccatorum, Væ væ vae
nobis filijs Euar. Quumq; hæc & his similia, im-
millesies plus q̄ dici potest peiora, infelix anima
de corpore exitura audierit, viderit, senserit: qua-
lis & quantus timor, terror & tremor erit in ea.

Ea frater præcogita, & nunquam a corde
tuo recedant hæc omnia: vt æterna
euadas supplicia, & gau-
dia apprehendas si-
ne sine man-
sura.

A M E N.

FINIS